

Це було в Жовтневому палаці,
Під бібліотекою, в грозу.
Ніби на міському центральнім плаці,
Барабани гримнули внизу.

Стрімко, наче сокіл сизокрилий,
Зринув над литаврами сурмач,
І злетів оживий, буйнохвилий,
Кровносилий грім — «Козацький марш».

За вікном спалахували хмари,
І довкола книгокурень,
Ніби чорні турки-яничари,
З лементом знялося вороння.

А гроза надходила, яріла,
У кущах шматуючи лозу, —
І козацька музика горіла
Під бібліотекою внизу.

Перші краплі вдарили по кроні —
І, раптово збуривши ряди,
Вся книгарня кинулась на коні,
Від Платона до Сковороди.

Стрепенувши тишу патріаршу,
Проминувши вчені черепи,
На стременах шабельного маршу
Понеслася вихором в степи.

Десь туди, де в бункерах і схронах
Знов заворушились, мов кроти,

Орди, одурілі на нейтронах,
Фанатичні орди глупоти.

То за ясні зорі й тихі води
На нових монархів і монарш
Дужим кличем гордої свободи
Вершників зібрав «Козацький марш».

То на бій великий, гнівосічний
Щедрістю липневих свіжих злив
Білостінний Київ предковічних!
Заповітно їх благословив.

Бо по землях Заходу і Сходу
«Марш козацький», що повітря рве,
В кожній книзі кожного народу
Волелюбним клекотом живе.

1983

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.